

Arrest

nr. 263 378 van 5 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Dominicaanse nationaliteit te bezitten, dient een eerste verzoek om internationale bescherming in op 13 februari 2020 waarin door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 december 2020 een beslissing van afstand van de asielaanvraag werd genomen. Verzoeker dient op 18 januari 2021 een tweede verzoek in dat op 16 februari 2020 door Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') ontvankelijk werd bevonden.

1.2. Op 2 april 2021 wordt verzoeker gehoord door het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 22 juni 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Dominicaanse nationaliteit en afkomstig uit de hoofdstad Santo Domingo. U woonde daar onafgebroken tot 2013. U volgde hogere studies in de Dominicaanse Republiek en werkte er tot uw vertrek naar Suriname voor de internationale luchthaven (Aeroporto de las Americas). U huwde er in 2008 met A. L. O. C., met wie u twee kinderen heeft.

In juli 2013 verhuisde u met uw echtgenote naar Paramaribo, Suriname, waar uw moeder reeds woonachtig was. U vervoegde haar daar omdat zij met gezondheidsproblemen kampte. Zij beschikt over zowel de Dominicaanse als Surinaams nationaliteit. In 2014 en 2016 werden uw kinderen G. A. en G. geboren in Suriname. Zij zijn in het bezit van de Surinaamse nationaliteit en hebben normaliter ook recht op de Dominicaanse nationaliteit maar de procedure hiertoe werd nog niet opgestart. Rond 2015 emigreerde ook uw zus L. D. P. S. naar Suriname. Van 2015 tot juni 2019 werkte u in Suriname als coördinator voor de hotelketen Marriot. Vanuit deze functie werd u gecontacteerd door de luchthaven met een interessant jobaanbod. U ging hierop in en op 16 juni 2019 begon u als commercieel coordinator en verantwoordelijke klantenservice en logistiek te werken op de nationale luchthaven van Suriname (Johan Adolf Pengel International Airport) . U stond in voor het klaarmaken van de vluchten, de check-in van de passagiers en cargo. In deze functie had u ongeveer 12 personen die voor u werkten. U werkte rechtstreeks onder de directeur van de luchthaven, T. M.. Aanvankelijk verliep alles goed tot u op 17 augustus 2019 een vlucht richting Amsterdam wou afsluiten en merkte dat er vijf passagiers ontbraken. U riep hen op en achterhaalde dat ze nog bij de douanediensden zaten. U ging er zelf heen om uw licht op te steken toen u hen opmerkte in een van de kantoren van de douane met drugs om hun middel, terwijl ze daar hun bagage aan het controleren waren op drugs. U reageerde verbaasd, begaf zich hierna terug naar de gate en wou net de vlucht sluiten toen deze vijf personen zich alsnog aanboden om mee te vliegen. U liet hen uiteindelijk mee op deze vlucht. U maakte hiervan vervolgens melding bij uw directeur, die weinig verbaasd of bezorgd reageerde en u bedankte om dit melden. U lichtte tevens een inspecteur op de luchthaven, genaamd J., in over deze gebeurtenis. Op 28 augustus 2019 werd u met een tweede gebeurtenis op het werk geconfronteerd. U diende een document te ondertekenen voor een cargo dat de douane had ingeladen, toen u opmerkte dat vier paletten met aubergine niet door de douane gecontroleerd waren. U weigerde bijgevolg dit document te ondertekenen en besloot uiteindelijk de inspectie zelf uit te voeren om zo weinig mogelijk vertraging op te lopen. U merkte hierbij op dat deze vier paletten vol met cocaïne zaten. U werd hierna onder druk gezet om alsnog af te tekenen. U nam na deze gebeurtenis andermaal contact op met uw directeur en kreeg van zijn assistente te horen dat hij het heel druk had en u niet kon ontvangen. Ofschoon u hierbij meldde dat het om een belangrijke zaak ging, werd u hierna ook niet door hem gecontacteerd. U vond dit alles heel vreemd. Vier dagen later werd u plots thuis in de avond opgebeld door een privénummer. U hoorde een Spaanse mannenstem die u met de dood bedreigde en waarschuwde dat u zich op uw werk niet met andere zaken moest bemoeien, moest opletten wat u deed en zich moest beperken tot uw werk, uw eigen zaken. U probeerden hierna opnieuw uw directeur te bellen, maar die nam niet op. Op het werk merkte u sindsdien op dat verschillende mensen u begonnen te mijden, zo ook werknemers van de douane. U had een vertrouwensband met J. R. S. die net zoals u van Dominicaanse origine was en die bij de douane op de luchthaven werkte. Hij vertelde u dat deze paletten met drugs toebehoorde aan een drugsbaron afkomstig uit de Dominicaanse Republiek, Victor Bairsoning, en dat deze samenwerkte met de regering. Hij vertelde u verder dat mensen op de luchthaven, zo ook bij de douane, waren omgekocht om deze drugssmokkel mogelijk te maken. Begin september 2019 deed er zich een incident voor met een chartervlucht met de kleinzoon van de president, Walter Boutersen. Andermaal merkte u op dat de bagage niet gecontroleerd werd. U weigerde de nodige documenten te ondertekenen tot dit in orde was gebracht. Twee weken later merkte u andermaal op dat een lading paletten voor een cargo niet geïnspecteerd waren en bij nadere inspectie opnieuw drugs bevatten. U probeerde weer tevergeefs hierover met uw directeur te praten en toen dit niet lukte stapte u andermaal naar diezelfde inspecteur van de douane op de luchthaven om aan te klagen dat de procedure voor inspectie van cargo niet in orde was. Deze persoon gaf u te kennen dat ze het probleem aan het onderzoeken waren, dat de situatie onder controle was en hij dit wel zou regelen, waarbij hij u bedankte voor de informatie. Door uw professionele en correcte houding kreeg u in die periode problemen met verschillende verantwoordelijken op de luchthaven. Op 19 september 2019 merkte u na het verlaten van de luchthaven een zwarte pick-up op die u aan het volgen was. Voor uw veiligheid begaf u zich naar de spoeddienst van het nabijgelegen academisch ziekenhuis.

U sprong uit uw voertuig en begaf zich naar de ingang van de spoeddienst. Het voertuig dat u achtervolgde hield in eerste instantie halt aan de ingang van het ziekenhuis. U gaf in het ziekenhuis te kennen dat u achtervolgd werd en dat uw belagers zich buiten bevonden. Bij controle bleken uw achtervolgers hierna vertrokken te zijn. U belde vanuit het ziekenhuis naar uw moeder, kreeg in het ziekenhuis een kalmeermiddel toegediend en werd opgehaald door uw moeder. U beseftte op dat ogenblik dat u in de problemen zat, dit alles omdat u uw werk correct wou doen en de regels wou volgen. U wist niet goed wat doen, blijven werken of niet, maar besloot uiteindelijk om opnieuw te gaan werken. De directeur van de luchthaven wou ook nu nog steeds niet naar u luisteren. In de laatste week van september 2019, iedereen was op dat ogenblik thuis, ging heel vroeg in de ochtend het alarm van uw wagen af die aan uw woning stond geparkeerd. U kreeg van uw moeder te horen dat er iemand in de auto zat. Toen u zich naar uw voertuig begaf zag u een persoon weglopen van uw auto en instappen in een ander voertuig en wegrijden. De politie werd gecontacteerd en kwam ter plaatse. Eén van de ramen van uw auto was kapot geslagen, en uw werkkrugzak met werkdocumenten bleek gestolen, zo ook de documenten van het voertuig en nog andere spullen. U legde bij de agenten ter plaatse een verklaring af waarbij u ook de problemen (drugsmokkel) op uw werk ter sprake bracht, alsook de eerdere dreigtelefoon – waarbij u aangaf dat u vermoedde dat het om Victor Bairosing ging - en de achtervolging nadat u van het werk kwam. U kreeg van de tussenkomende agenten te horen dat u die ochtend om 11u00 uw verklaring moest komen ondertekenen. Toen u zich op het afgesproken tijdstip naar het politiekantoor van uw sector (Hersvlee) begaf, kreeg u te horen dat dit niet ging omdat de verantwoordelijke er niet was. Uw collega J. R. S. contacteerde u vervolgens eind september 2019, waarbij hij u meldde dat ook hij bedreigd werd, schrik had en niet wist wat te doen. In de eerste week van oktober probeerde u uw directeur een eerste keer te contacteren om uw ontslag in te dienen. Ook wanneer u later in de eerste week van oktober terugkeerde naar de politie mocht u voornoemde verklaring nog steeds niet ondertekenen. U kreeg te horen dat ze uw zaak nog eerst moesten onderzoeken en zaken moesten nakijken. U sprak over dit alles met uw vriend J. R. S.. Jullie hadden het gevoel daar weg te moeten maar konden niet terug naar de Democratische Republiek omdat Victor Bairosing van daar afkomstig is en er veel connecties heeft. Het zou er evenmin veilig zijn voor jullie. Uiteindelijk besloot J. R. S. naar Brazilië uit te wijken. U besloot naar België te komen. Onder aangeven van uw directeur – die zich uiteindelijk verzette tegen uw ontslag – nam u eind september 2017 twee weken verlof. U maakte van deze periode gebruik om het land te verlaten. Eén week voor uw vertrek uit Suriname vertrok J. R. S. naar Brazilië. Op 27 oktober 2019 verliet u Suriname en reisde met het vliegtuig naar Amsterdam, Nederland, waar u op 28 oktober 2019 aankwam. Nog diezelfde dag reisde u vanuit Nederland met de trein verder naar België. In de eerste weken na uw vertrek uit Suriname hielden onbekenden de woning van uw achtergebleven familie daar in het oog. Daarna stopte dit. Sindsdien hebben zij geen problemen meer gekend. Op 13 februari 2020 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hierin werd op 15 december 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van afstand van asielaanvraag (technische weigering DVZ) genomen. Zonder België verlaten te hebben, diende u op 18 januari 2021 uw tweede en huidig verzoek om internationale bescherming in. Dit werd op 16 februari 2020 door het Commissariaat-generaal ontvankelijk bevonden. In oktober of november 2020 werd J. R. S. vermoord in Suriname, nadat hij vorig jaar was teruggekeerd naar het land. Dit gebeurde tijdens een feest te Tajawarie, waar hij een locatie met vrienden had afgehuurd. Een onbekende gewapende persoon schoot hem daar neer en vluchtte hierop weg. De dader werd tot op heden niet gevonden. U vermoedt dat zijn dood met uw problemen verband houdt. U vreest bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek vermoord te zullen worden op aangeven van Victor Bairosing. De maffia heeft immers ook daar banden met de regering. Victor Bairosing is bovendien afkomstig uit de Dominicaanse Republiek.

Ter staving van uw identiteit en verzoek legde u volgende documenten neer: uw verblijfsvergunning voor Suriname geldig tot 21 april 2020; uw Dominicaans paspoort, uw identiteitskaart en rijbewijs van de Dominicaanse Republiek; uw Surinaams rijbewijs; uw vaccinatiekaart; een kopie van uw vliegtuigticket Paramaribo-Amsterdam; een internetartikel (Dwtonline.com, d.d. 5 oktober 2020) over de moord op J. R. S.; een artikel met als titel 'Suriname verwelkomt Copa Airlines feestelijk' (Suriname Herald, d.d. 7 juli 2019) waarmee u uw functie op de luchthaven wilt aantonen; een bundel internetartikels over de corruptie op regeringsniveau en de banden de drugsmaffia en een USB-stick met foto's van u op uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding slechts moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 28 oktober 2019 in België aankwam. Desalniettemin verzocht u pas op 13 februari 2020 – i.e. meer dan drie maanden na uw aankomst in België – om internationale bescherming. Dat u niet eerder een verzoek om internationale bescherming indiende omdat u voorheen geen weet had van de mogelijkheid tot het indienen van een dergelijk verzoek – u had zich daarvoor namelijk geconcentreerd op uw vertrek uit Suriname richting Europa en eens hier aangekomen wist u daarom niet direct wat doen -, kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging (NPO, p. 8). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw nalaten ter zake ondermijnt uw vrees.

Voorts dient te worden gewezen op een aantal ernstige lacunes tussen uw persoonlijke verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal. Uitdrukkelijk gepolst op de Dienst Vreemdelingenzaken naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst haalde u daar slechts drie gebeurtenissen aan: (i) het incident in augustus 2019 op de luchthaven met vijf passagiers die onderschept werden met drugs op hun lichaam en bagage, (ii) de ontdekking een paar dagen later bij een inspectie van cocaïne in een lading van vier paletten aubergines en (iii) de dreigtelefoon vier dagen daarop. Vervolgens gaf u te kennen hierover met een collega gesproken te hebben, die u inlichtte over een drugsbende – onder leiding van Victor Bairosing - die samenwerkte met die regering en die u daarom aanraadde te vluchten, wat u vervolgens ook deed (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op geen enkel ogenblik haalde u daar de vervolgefeiten aan die u aanhaalde op het CGVS, met name het incident met een chartervlucht begin september 2019, de onderschepping twee weken later van een nieuwe lading drugs in een cargo, uw achtervolging op 19 september 2019 door een pick-up na het verlaten van het werk en de inbraak in uw wagen in de laatste week van september 2019 gevolgd door een klacht bij de politie. Nochtans verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat het door deze vervolgefeiten was dat u ten volle besepte dat u ernstig in de problemen zat, wat uiteindelijk aanleiding gaf tot uw vertrek uit Suriname (NPO, p. 11). Dat u dergelijke gebeurtenissen niet aanhaalde tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken, is dan ook bijzonder bevreemdend. Geconfronteerd met deze ernstige hiaten in uw opeenvolgende verklaringen gaf u aan dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand een heel bondige en korte samenvatting te geven van uw vluchtrelaas en dat u op het Commissariaat-generaal meer details zou kunnen geven (NPO, p. 12). Deze uitleg overtuigt evenwel niet. Indien het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad beperkter en specifiek is dan dit op het Commissariaat-generaal dan kan dit echter geenszins verklaren waarom u de gebeurtenissen die de oorzaak vormden voor uw vlucht niet volledig toelichtte, zelfs niet vermeldde wanneer daar uitdrukkelijk naar werd gevraagd. Het gaat hier bovendien over elementen die geen betrekking hebben op details maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of direct verband houden met uw vertrek uit uw land van herkomst. Deze vaststelling doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen vluchtrelaas.

Deze conclusie kan verder onderbouwd worden door uw weinig overtuigende verklaringen over de figuur van Victor Bairosing en uw persoonlijk handelen in dit verband. U gaf te kennen van uw vriend en collega J. R. S. – toen werkzaam als douane operator – vernomen te hebben dat de paletten met aubergines en cocaïne afkomstig waren van een drugsbaron uit de Dominicaanse Republiek maar woonachtig in Suriname, Victor Bairosing, en dat deze persoon samenwerkte met de (Surinaamse) regering (NPO, p. 10). U voegde eraan dat J.R.door zijn werk op de hoogte was van alle bewegingen tussen de regering en de maffia op de luchthaven, hierover heel wat geruchten hoorde en deze ook aan u meedeelde (NPO, p. 6).

U leidde hieruit af dat de persoon die u telefonisch bedreigde begin september 2019 mogelijks Victor Bairosing zelf was (de beller sprak immers Spaans met een Dominicaans accent), zo ook dat hij mogelijks achter de andere bedreigingen aan uw adres zat (NPO, p. 10, 12 en 13). De vaststelling dat Jose Rodriguez u tevens inlichtte over het feit dat deze persoon op de luchthaven mensen had omgekocht om deze drugssmokkel mogelijk te maken (NPO, p. 10), maakte voor u de tegenwerking die u in de correcte uitvoering van uw werk ondervond op de luchthaven ook duidelijk. Jullie leidden uit dit alles tevens af dat jullie niet konden terugkeren naar de Dominicaanse Republiek omdat Victor ook daar heel veel connecties had en het bijgevolg daar niet veilig was voor jullie (NPO, p. 13). Het is evenwel bevreemdend dat u over deze persoon van Victor Bairosing geen verdere informatie kon aanreiken – terwijl het volgens u om een belangrijke drugsbaron zou gaan - en u schijnbaar ook geen andere inspanningen leverde om de door u bekomen informatie over deze persoon van Victor Bairosing, die u bekwam van één enkele bron op basis van geruchten op de werkvloer – en zijn invloed in de Dominicaanse Republiek te controleren. Gevraagd welke connecties hij had in de Dominicaanse Republiek, gaf u aan niet over dergelijke informatie te beschikken (NPO, p. 13). Gevraagd of deze persoon in de Dominicaanse Republiek ooit werd vervolgd voor criminele feiten, bevestigde u dat dit het geval was. U slaagde er evenwel niet in hierover meer informatie te verschaffen buiten het feit dat het mogelijks om druggerelateerde feiten gaat (NPO, p. 14). U ondernam geen poging hierover meer te weten te komen. Dat u niet meer moeite heeft gedaan om meer informatie over deze persoon en zijn invloed in de Dominicaanse Republiek te bekomen – en aldus tot een betere inschatting van uw vrees bij een eventuele terugkeer naar de Dominicaanse Republiek te komen – is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Het is in deze ook bevreemdend dat u – ofschoon u herhaaldelijk werd geconfronteerd met cargo's met drugs op de luchthaven en tegenkanting van uw overste en de douane ondervond wanneer u dit aankaarte – in het licht van mogelijke medeplichtigheid van luchthavenpersoneel geen enkele poging ondernam om dit alles bij de hogere autoriteiten in Suriname (luchthavenautoriteiten, inspectiediensten luchthaven, gerecht, speciale politiediensten, etc.) bekend te maken. Dat u dit niet deed omdat deze autoriteiten ook gelinkt zouden zijn aan de maffia, is een blote bewering die niet gestoeld op enige tastbare en concrete feiten (NPO, p. 13). Dat u uw baas, die de hoogste functie had op de luchthaven reeds hierover had geïnformeerd en dat deze u gezegd had dat hij het zou regelen en u vanuit uw functie ook niemand hoger kon of diende te informeren, houdt gelet op voorstaande weinig steek om uw nalaten de hogere autoriteiten in te lichten te rechtvaardigen, temeer uw aangeven dat u na het onderscheppen van deze drugs en ondanks de bedreigingen aan uw adres in deze periode uw werk alleen maar met meer precisie en professionalisme wou uitvoeren omdat u dit alles onaanvaardbaar achtte (NPO, p. 10 en 13). Dit is weinig coherent. Deze vaststellingen ondergraven bijkomend de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Wat er ook van zij, uw problemen omwille van uw werk op de luchthaven met de drugsbende van Victor Bairosing, zijn van zuiver interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houden als dusdanig geen enkel verband met de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele toekomstige problemen met deze drugsbende in geval van een terugkeer naar de Dominicaanse Republiek – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Dominicaanse Republiek aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar de Dominicaanse Republiek voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U lichtte de autoriteiten in de Dominicaanse Republiek nooit in over uw problemen met Victor Bairosing en zou dit bij toekomstige problemen met deze persoon ook niet kunnen doen. Als reden hiervoor verwijst u louter naar de algemene veiligheidssituatie in uw land waarin u geen vertrouwen heeft, de staat van de democratie in uw land en de samenwerking die ook daar zou bestaan tussen de maffia en

de regering (NPO, p. 14), beweringen die u niet verder ondersteund met enig objectief gegeven. Een verwijzing naar algemene zaken volstaat geenszins om aan te tonen dat er in de Dominicaanse Republiek geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor u persoonlijk. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Dit alles belet bijgevolg niet dat u een klacht kon (zou kunnen) indienen voor de problemen met deze persoon. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U verklaarde in het verleden ook nooit problemen (met de autoriteiten of privépersonen) te hebben gekend in de Dominicaanse Republiek (NPO, p. 14). Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in de Dominicaanse Republiek opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u anno 2021 de enige overgebleven uitweg was.

Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek plaatsvindt, de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Dominicaanse Republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse Republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aangetoond dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw verblijfsvergunning voor Suriname en uw Dominicaanse (identiteits)documenten, bevestigen slechts uw identiteit, nationaliteit, verblijfsstatus in Suriname en uw vaccinatiestatus, die hier niet ter discussie staan. Ook uw reis op 28 oktober 2019 met het vliegtuig van Paramaribo naar Amsterdam wordt niet door mij betwist, net zomin als uw werk in het verleden in een verantwoordelijke functie op de nationale luchthaven van Suriname, zoals blijkt uit de door u neergelegde foto's op een USB-stick en een artikel met als titel 'Suriname verwelkomt Copa Airlines feestelijk'. Wat ook de waarde moge zijn van de door u neergelegde artikels over corruptie op het niveau van de regering in Suriname en mogelijke samenwerking op dit niveau met de maffia, dient te worden opgemerkt dat documenten maar bewijskrachtig zijn indien ze kaderen in geloofwaardig en coherent relaas, quod non in casu. Dit artikel doet bovendien geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen aangaande uw beschermingsmogelijkheden in de Dominicaanse Republiek. Wat het door u neergelegde artikel over de moord op uw vriend J.R.S. betreft, dient nog te worden opgemerkt dat de inhoud van dit artikel geen uitsluitel biedt over de omstandigheden of achterliggende

reden waarom deze persoon werd vermoord. Het komt bevreemdend over dat u slechts een enkel artikel neerlegt om uw relaas over zijn dood te staven en u geen andere bijkomende bewijsstukken neerlegt om zijn werk bij de douane op de luchthaven en de bedreigingen aan zijn adres omwille van zijn werk daar te staven. Hoe dan ook dient ook hier opgemerkt te worden dat dat dit artikel geenszins volstaat om aan te tonen dat er voor u in de Dominicaanse Republiek geen doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten mogelijk zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Na een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en de mate waarin omissies en contradicties kunnen doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas argumenteert verzoeker als volgt:

"Verwerende partij verwijt verzoekende partij eerstens een laattijdige Asielaanvraag: "...". Zoals verzoekende partij ook verklaarde tijdens haar gehoor, concentreerde zij zich in eerste instantie op haar vlucht. In België voelde zij zich voor het eerst sinds lange tijd veilig en heeft zij eerst bekomen van wat er haar is overkomen alvorens een asielaanvraag in te dienen. Het feit dat zij 3 maanden na haar aankomst asiel aanvroeg, betekent niet dat haar vrees en haar problemen niet ernstig zouden zijn. Verwerende partij verwijt verzoekende partij vervolgens vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen en hetgeen zij verklaarde op het CGVS: "...". Dit is bijzonder onredelijk. Immers, op de DVZ kreeg verzoekende partij amper de tijd en de kans om haar relaas te doen, er werden haar geen bijkomende vragen gesteld, laat staan dat zij de mogelijkheid zou hebben gehad om eventuele misverstanden uit de weg te ruimen. Pas op het CGVS kreeg zij voldoende tijd om alles uitgebreid uiteen te zetten. Het gaat dan ook niet op om de gehele beslissing te baseren op tegenstellingen tussen deze gehoren. Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS. Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij erg onzorgvuldig te werk is gegaan. Zij heeft het relaas van verzoekende partij nooit ten gronde onderzocht en beperkt zich louter tot de vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS. Dit is niet ernstig. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: "...". Het is niet ernstig aan verzoekende partij te verwijten dat zij over de cargo's niet te hebben gesproken met haar oversten en/of dit niet bij hogere rangen heeft aangekaart. Verzoekende partij heeft uitgelegd dat corruptie diepgeworteld is in haar land en dat zij dan ook niet wist wie er te vertrouwen viel. Het is niet vreemd dat verzoekende partij hier niet voor stond te springen, gezien hetgeen haar collega is overkomen die tevens op de douane werkte en die vermoord werd omdat hij te veel wist: p. 6 CGVS "...". Verwerende partij legde al deze documenten en bewijzen van corruptie in het land van herkomst van verzoekende partij gewoonweg naast zich neer en motiveert hier zelfs niet over. Dit is niet ernstig en toont een gebrekkige manier van onderzoek aan. Tenslotte stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet zou hebben aangetoond niet te kunnen rekening op bescherming van de Dominicaanse politie en/of autoriteiten: "...". Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekende partij heeft uitgelegd -en verschillende artikelen voorgelegd -waaruit blijkt hoe corrupt de Dominicaanse politie is. Ook uit het volgend artikel blijkt dat de corruptie ver verspreid is binnen de politie en dat burgers niet kunnen rekenen op hulp en bescherming van hun eigen autoriteiten: "(...) InSight Crime Analysis An overhaul of the Dominican Republic's police force would be a welcome step in a country where corrupt security forces have long hindered the fight against organized crime groups. Last year, Transparency International's 2019 Global Corruption Barometer for Latin America and the Caribbean found that police were one of the most corrupt institutions in the region. In the Dominican Republic, 47 percent of people that had contact with police in the last year had to pay a bribe. Only Mexico and Venezuela - which have notorious histories of abusive and corrupt security forces - saw higher instances of bribery. In addition, a 2019 country report on the Dominican Republic from the Latin American Public Opinion Project (LAPOP) said that almost 62 percent of Dominicans felt the police were involved in criminal activity, almost double the percentage of people (32.2 percent) who thought the police protected the population. What's more, Transparency International found that 12 percent of citizens felt the government was doing a poor job of combatting corruption, while 66 percent of people thought corruption had worsened in the last 12 months. Meanwhile, organized crime groups have seized upon the opportunity to use corrupt police to their advantage."

Most recently, the drug trafficking group lead by the now-jailed César Emilio Peralta, alias "El Abusador" and known as the Dominican Republic's "cocaine king," relied on dirty police officers to safeguard the cocaine he moved out of Santo Domingo and into the United States and Europe. Years earlier, in 2015, a top-level prosecutor in the country said that police and other corrupt security forces were involved in 90 percent of organized crime cases, including large-scale drug trafficking and contract killings. Abinader is not the first president in the Dominican Republic to demand a major rehabilitation of the national police. The force underwent reforms in 2016, for example, but it remains to be seen if his early promises will translate into an institution that is actually equipped to thwart organized criminal activity f..."). Het gaat dan ook niet te stellen dat verzoekende partij bescherming had kunnen zoeken bij haar eigen autoriteiten. Verwerende partij heeft de vrees en de problemen van verzoekende partij op geen enkel ogenblik serieus genomen en ten gronde onderzocht. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens schendt de verwerende partij de materiele motiveringsplicht. De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij. Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrechte geen geloof aan haar vrees." Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het bewijs van de pro deo rechtsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "Kwalificatierichtlijn") en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkwerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker"

(HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.1. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn van de Dominicaanse Republiek en de nationaliteit van dit land te bezitten. De kern van zijn vluchtrelaas kan worden samengevat als volgt. Volgens zijn verklaringen verhuisde hij met zijn echtgenote in juli 2013 naar Paramaribo in Suriname waar zijn moeder ook reeds woonde. Zijn echtgenote en twee kinderen verblijven nog steeds in Suriname. Hij werkte in Suriname voor een grote hotelketen van 2015 tot juni 2019, waarna hij begon te werken voor de internationale luchthaven van Suriname als commercieel coördinator en verantwoordelijke voor de klantenservice en logistiek. In het kader van deze functie was verzoeker volgens zijn verklaringen getuige van een incident op 17 augustus 2019 waarbij hij vijf passagiers naar Amsterdam in de kantoren van de douane met

drugs om hun middel bemerkte die zich later die dag toch nog aanboden voor de vlucht. Op 28 augustus 2019 verklaart verzoeker een lading vol cocaïne te hebben ontdekt maar dat hij onder druk werd gezet om het document voor de douane met betrekking tot deze vracht te ondertekenen, waarna hij vier dagen later thuis door een privé-nummer werd gebeld met de boodschap dat hij zich niet met andere zaken moest bemoeien. In beide gevallen contacteerde verzoeker zijn directeur maar werd geen actie ondernomen. Van zijn vriend J.R.S., die ook van Dominicaanse origine was en bij de douane op de luchthaven werkte, vernam verzoeker dat de hem ontdekte drugs toebehoorden aan V.B., een drugsbaron afkomstig uit de Dominicaanse Republiek en dat mensen bij de douane waren omgekocht om de drugs te laten passeren. Daarna deed zich nog een incident voor met een chartervlucht met de kleinzoon van de president, W.B. en ontdekte hij twee weken later opnieuw drugs in een lading. Hij probeerde dit opnieuw te melden aan zijn directeur, maar toen dit niet lukte klaagde hij het niet naleven van de procedure voor de inspectie van cargo aan bij de inspecteur van de douane op de luchthaven die hem zei dat ze dit probleem aan het onderzoeken waren. Daarna kreeg verzoeker met verschillende verantwoordelijken op de luchthaven problemen. Op 19 september 2019 werd verzoeker gevolgd door een zwarte pick-up, ging naar de spoedafdeling van een ziekenhuis en na de controle bleek de zwarte wagen verdwenen te zijn. In de laatste week van september 2019 werd ingebroken in zijn wagen en werd een rugzak met werkdocumenten gestolen, waarna verzoeker ter plaatse aan agenten een verklaring aflegde waarbij hij aangaf dat hij vermoedde dat het om V.B. ging en hij later te horen kreeg dat het ondertekenen van zijn verklaring op het politiekantoor niet kon doorgaan omdat de verantwoordelijke niet aanwezig was. Vervolgens contacteerde J.R.S. hem met de melding dat ook hij bedreigd werd, dat hij schrik had en niet wist wat te doen. Verzoeker poogde ontslag in te dienen maar dit werd door de directeur afgehouden. J.R.S. besloot naar Brazilië te vertrekken. Verzoeker maakte gebruik van het aanbod door zijn directeur om verlof te nemen om het land te verlaten op 27 oktober 2019. Hij reisde via Amsterdam naar België waar hij op 28 oktober 2019 aankwam en op 13 oktober 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende, waarin een beslissing van afstand van de asielaanvraag werd genomen op 15 december 2020. In oktober of november 2020 werd J.R.S. vermoord in Suriname nadat hij er was teruggekeerd vanuit Brazilië. Verzoeker vreest bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek te zullen worden vermoord in opdracht van drugsbaron V.B., eveneens afkomstig van de Dominicaanse Republiek, omdat de maffia ook daar banden heeft met de regering.

4.2. Verzoeker legt onder meer zijn Dominicaans paspoort, identiteitskaart en rijbewijs voor en zijn verblijfsvergunning voor Suriname en zijn Surinaams rijbewijs voor. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee zijn identiteit en Dominicaanse nationaliteit, die niet worden betwist door verwerende partij, voldoende aantoont.

4.3. Het verzoek om internationale bescherming heeft betrekking op verzoekers vrees voor een drugsbaron die de Dominicaanse nationaliteit zou bezitten en die hem zou viseren omdat verzoeker drugssmokkel vanuit de internationale luchthaven in Suriname zou hebben ontdekt. Ter staving van zijn verklaringen legt verzoeker een artikel neer *“Suriname verwelkomt Copa Airlines feestelijk”* van 7 juli 2019 uit de Suriname Herald voor, waarmee hij zijn functie op de luchthaven wil aantonen alsook een USB stick, waarop foto's te zien zijn van verzoeker op het werk. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet wordt vermeld in het persartikel en ook niet herkenbaar is op de daarin afgebeelde foto, stelt de Raad vast dat door verwerende partij verder niet betwist wordt dat hij op de luchthaven werkte in de functie van commercieel coördinator en verantwoordelijke voor de klantenservice en logistiek. Hieruit kan evenwel als dusdanig niet blijken dat verzoeker belaagd en bedreigd werd omwille van het feit dat hij drugssmokkel in de internationale luchthaven van Suriname op het spoor was gekomen noch dat hij hierdoor een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn land van nationaliteit, de Dominicaanse Republiek heeft. De overige door verzoeker bij de indiening van zijn verzoek neergelegde internetartikels handelen over fraude en corruptie en betrokkenheid van de Surinaamse regering bij drugshandel in het algemeen, maar bevatten verder geen specifieke informatie met betrekking tot verzoeker en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Het internetartikel over de moord op een persoon genaamd J.R.S. bevat evenmin specifieke informatie die kan gelinkt worden aan verzoeker, noch kan hieruit blijken dat verzoeker de in het artikel genoemde J.R.S. kende of dezelfde persoon is die volgens zijn verklaringen op de luchthaven werkte.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante

informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.4. In dit verband stelt de Raad vooreerst vast dat de bestreden beslissing terecht vaststelt dat verzoeker verschillende kernelementen van zijn vluchtmotieven zoals uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, in het geheel niet heeft vermeld tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden het volgende gemotiveerd: *“Voorts dient te worden gewezen op een aantal ernstige lacunes tussen uw persoonlijke verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal. Uitdrukkelijk gepolst op de Dienst Vreemdelingenzaken naar een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst haalde u daar slechts drie gebeurtenissen aan: (i) het incident in augustus 2019 op de luchthaven met vijf passagiers die onderschept werden met drugs op hun lichaam en bagage, (ii) de ontdekking een paar dagen later bij een inspectie van cocaïne in een lading van vier paletten aubergines en (iii) de dreigtelefoon vier dagen daarop. Vervolgens gaf u te kennen hierover met een collega gesproken te hebben, die u inlichtte over een drugsbende – onder leiding van V. B. - die samenwerkte met die regering en die u daarom aanraadde te vluchten, wat u vervolgens ook deed (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op geen enkel ogenblik haalde u daar de vervolgfacts aan die u aanhaalde op het CGVS, met name het incident met een chartervlucht begin september 2019, de onderschepping twee weken later van een nieuwe lading drugs in een cargo, uw achtervolging op 19 september 2019 door een pick-up na het verlaten van het werk en de inbraak in uw wagen in de laatste week van september 2019 gevolgd door een klacht bij de politie. Nochtans verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat het door deze vervolgfacts was dat u ten volle beseftte dat u ernstig in de problemen zat, wat uiteindelijk aanleiding gaf tot uw vertrek uit Suriname (NPO, p. 11). Dat u dergelijke gebeurtenissen niet aanhaalde tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken, is dan ook bijzonder bevreemdend. Geconfronteerd met deze ernstige hiaten in uw opeenvolgende verklaringen gaf u aan dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand een heel bondige en korte samenvatting te geven van uw vluchtrelaas en dat u op het Commissariaat-generaal meer details zou kunnen geven (NPO, p. 12). Deze uitleg overtuigt evenwel niet. Indien het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad beperkter en specifieker is dan dit op het Commissariaat-generaal dan kan dit echter geenszins verklaren waarom u de gebeurtenissen die de oorzaak vormden voor uw vlucht niet volledig toelichtte, zelfs niet vermeldde wanneer daar uitdrukkelijk naar werd gevraagd. Het gaat hier bovendien over elementen die geen betrekking hebben op details maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of direct verband houden met uw vertrek uit uw land van herkomst. Deze vaststelling doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen vluchtrelaas.”* De Raad stelt vast dat deze motieven pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker voert geen ernstig verweer tegen deze motieven. Hij beperkt zich immers tot de stelling dat hij amper tijd en de kans kreeg om zijn relaas te doen bij de DVZ en hem geen bijkomende vragen werden gesteld of de mogelijkheid om misverstanden uit de weg te ruimen en pas op het CGVS de kans kreeg om alles uitgebreid uiteen te zetten. Dit volstaat geenszins om de hogervermelde motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Uit de verklaring van de DVZ blijkt dat verzoeker werd verzocht in het kort de voornaamste elementen of feiten weer te geven en dat verzoeker ook daar uiteenzet dat hij eerst bij een grote hotelketen werkte, in de luchthaven begon te werken vanaf juni 2019, in augustus het incident met de vijf passagiers plaatsvond en hij enkele dagen later de cocaïne vond in de paletten met aubergines en hij tevergeefs de zaak probeerde aan te kaarten bij zijn directeur (vragenlijst CGVS, punt 3.5) maar geen melding maakt van de achtervolging door de zwarte pick-up; de inbraak in zijn wagen en de onregelmatigheden met betrekking tot de klacht bij de politie. Dat hij amper de tijd en de kans kreeg om zijn relaas te doen bij de DVZ toont verzoeker op geen enkele manier aan en blijkt geenszins uit de verklaring die hij bij de DVZ aflegde en vrij uitgebreid is. Er ligt bijgevolg geen plausibele verklaring voor waarom hij kernelementen van zijn vluchtrelaas en met name het incident met een chartervlucht begin september 2019, de onderschepping twee weken later van een nieuwe lading drugs, de achtervolging op 19 september 2019 en de inbraak in zijn wagen in de laatste week van september 2019 en de klacht bij de politie, niet heeft vermeld. Verder blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing geenszins, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, dat de hele beslissing is gebaseerd op tegenstellingen tussen beide interviews en zich louter baseert op vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS. Er wordt immers eveneens uitgebreid gemotiveerd dat het laattijdige karakter van zijn verzoek om internationale bescherming zijn voorgehouden vrees ondermijnt; dat hij weinig overtuigende verklaringen aflegt over de figuur van V.B.; het bevreemdend is dat hij geen verdere informatie over deze persoon kan aanreiken terwijl het om een belangrijke drugsbaron zou gaan en geen enkele poging ondernam om de vastgestelde onregelmatigheden in bij de hogere autoriteiten in Suriname bekend te maken en dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem

aangehaalde problemen of bij toekomstige problemen met deze drugsbende in geval van terugkeer naar de Dominicaanse Republiek geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten in de Dominicaanse Republiek. Verzoeker kan bijgevolg niet volhouden dat de bestreden beslissing louter zou gebaseerd zijn op vermeende tegenstellingen tussen zijn verklaringen bij respectievelijk de DVZ en het CGVS en dat verwerende partij daardoor onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan. Ook de loutere theoretische beschouwing over het belang van omissies en contradicties in het relaas van verzoeker doet hieraan geen afbreuk.

4.5. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart dat volgens zijn vriend J.R.S. de door verzoeker ontdekte drugs in paletten van aubergines toebehoorden aan de notoire drugsbaron V.B. die eveneens afkomstig is van de Dominicaanse Republiek maar gevestigd is in Suriname (notities PO, p. 10); dat hij heel bekend is en gesteund wordt door de regering (notities PO, p. 13) en dat hij gearresteerd werd maar werd vrijgelaten omdat ze geen bewijzen hadden (*idem*). In de door verzoeker neergelegde persartikelen over de drugshandel in Suriname en de betrokkenheid van de regering hierbij wordt nergens V.B. vernoemd. Verzoeker legt verder ook geen objectieve informatie voor waaruit kan blijken dat V.B. een bekende drugsbaron zou zijn, laat staan dat hij afkomstig is van de Dominicaanse Republiek en banden heeft met de regering van dit land. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker ook in het kader van de huidige beroepsprocedure geen informatie bijbrengt met betrekking tot deze drugsbaron, terwijl verzoeker zelf verklaarde dat hij heel bekend is en dat de hypothese dat V.B. achter de bedreigingen aan zijn adres zat louter een vermoeden van verzoeker betreft dat op zijn beurt enkel gebaseerd is op het feit dat diegene die hem bedreigde via de telefoon Spaans sprak met een Dominicaans accent (notities PO, p. 13). De hypothese van verzoeker dat de drugs die hij ontdekte op de luchthaven eigendom was van V.B. is verder enkel gebaseerd op hetgeen J. hem vertelde maar wordt verder niet gestaafd door enige objectieve informatie. Uit dit alles blijkt dat verzoekers verklaringen met betrekking tot V.B. weinig overtuigend zijn en dat hij niet concreet aannemelijk maakt dat V.B. een bekende drugsbaron is, noch dat deze afkomstig is van de Dominicaanse Republiek en dat hij evenmin aannemelijk maakt dat V.B. achter de bedreigingen aan zijn adres zou zitten.

Voorts stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoeker op 28 oktober 2019 vanuit Suriname aankwam in Nederland en nog diezelfde dag naar België reisde maar pas op 13 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Het gegeven dat hij maar dan drie maanden wachtte om zich tot de Belgische autoriteiten te wenden ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de voorgehouden vrees. Verzoeker verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om dergelijk verzoek in te dienen en in Europa aangekomen niet onmiddellijk wist wat te doen. Verzoeker verklaart evenwel ook dat hij naar België is gekomen omdat hij een vriend heeft die hier woont en dat hij bovendien veel op internet heeft gezocht en zo uitkwam op internationale hulp voor vluchtelingen en zelf verklaart *"ik wist niet wat ik wel moest doen; naar de politie gaan; uitleggen waarom ik hier ben en waarom ik niet terugkan; ik heb veel opgezocht op het internet en toen kwam ik uit op de internationale hulp voor de vluchtelingen"* (notities PO, p. 8). Hieruit blijkt dat hij in België minstens een vriend kent en toegang had tot het internet. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij bij aankomst over zijn situatie met zijn in België wonende vriend heeft gesproken en dat hij, gezien zijn graad van opleiding, via het internet vrij snel moet hebben kunnen uitleggen waar hij de Belgische autoriteiten om bescherming kon vragen. Dat hij niet onmiddellijk wist wat te doen kan bijgevolg niet verklaren waarom hij meer dan drie maanden wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Evenmin kan dit verklaard worden door het feit dat hij zich voor het eerst sinds lange tijd in België veilig voelde en is gekomen van wat hem was overkomen vooraleer zijn verzoek in te dienen, zoals hij betoogt in het verzoekschrift. Van een persoon die vervolging vreest in zijn land van nationaliteit kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich zo snel mogelijk tot de autoriteiten van zijn ontvangstland wendt om bescherming te vragen en indien dit niet het geval is hiervoor een aannemelijke verklaring biedt. Uit het voorgaande blijkt dat dergelijke verklaring *in casu* niet voorligt.

Waar verzoeker tenslotte nog betoogt dat aan verzoeker niet kan verweten worden dat hij over de cargo's niet heeft gesproken met zijn oversten of dit niet bij hogere overheden heeft aangekaart en hij hier niet voor stond te springen omdat zijn collega die voor de douane werkte vermoord werd, wijst de Raad er op dat volgens zijn verklaringen J.R.S. een week voor verzoekers vertrek uit Suriname op 27 oktober 2019 naar Brazilië was vertrokken en J.R.S. werd vermoord na diens terugkeer naar Suriname in oktober of november 2020. Aangezien deze persoon werd gedood op het ogenblik dat verzoeker zich reeds in België bevond, kan hij zich bezwaarlijk op diens dood beroepen als rechtvaardiging waarom hij zich voor zijn vertrek uit Suriname niet tot de hogere autoriteiten in Suriname zou wenden in het licht van mogelijke medeplichtigheid van luchtgavenpersoneel.

Verder heeft de Raad hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker zijn problemen omwille van het ontdekken van een drugstrafiek waarbij V.B. betrokken zou geweest zijn, niet aannemelijk maakt. Ook zijn verklaringen over de bedreigingen die J.R.S. zou hebben gekregen in het kader hiervan maakt verzoeker niet aannemelijk nu deze volgens verzoeker voortvloeiden uit de beweerde maar niet aannemelijk geachte bedreigingen aan zijn adres. In dit verband werd hierboven er reeds op gewezen dat het door verzoeker neergelegde artikel over de moord op een zekere J.R.S. geen enkele informatie bevat die verband houdt de door verzoeker voorgehouden feiten en bedreigingen, zodat dit geen ander licht kan werpen op bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

In acht genomen het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, stelt de Raad vast dat de vaststellingen hierboven volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn beweerde vrees voor represailles door V.B. niet aannemelijk maakt.

4.6. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoekers verklaringen met betrekking tot V.B. weinig overtuigend zijn en dat hij niet concreet aannemelijk maakt dat V.B. een bekende drugsbaron is, noch dat hij afkomstig is van de Dominicaanse Republiek en dat hij evenmin aannemelijk maakt dat V.B. achter de bedreigingen aan zijn adres zou zitten. Verzoeker maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar de Dominicaanse Republiek iets te vrezen heeft van V.B. of zijn eventuele handlangers noch dat hij, indien hij in de toekomst problemen zou krijgen met V.B. in geval van terugkeer, geen toegang tot doeltreffende bescherming door de autoriteiten van zijn land van nationaliteit in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet zou hebben. Ten overvloede wijst de Raad er op dat artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of wordt veroorzaakt door *“niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*. Deze bewoordingen in de wet impliceren in dergelijke gevallen een vermoeden van overheidsbescherming dat evenwel weerlegbaar is. De bewijslast hier ligt bij de verzoeker om internationale bescherming. Uit niets kan blijken dat verzoeker een poging heeft ondernomen om zijn beweerde problemen met V.B. aan te kaarten bij de autoriteiten van de Dominicaanse Republiek, noch dat hij zich niet tot zijn autoriteiten zou kunnen wenden in geval van problemen in de toekomst. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaart nooit problemen te hebben gehad met de autoriteiten of privé-personen in de Dominicaanse Republiek (notities PO, p. 14). Gezien de vaststelling dat hij zijn problemen met V.B. geenszins aannemelijk maakt en hier niet het minste tastbare bewijs van bijbrengt, stelt de Raad vast dat verzoekers vrees ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit puur hypothetisch is. Verzoekers betoog, onder verwijzing naar een niet gedateerd artikel van InSight Crime Analysis dat de corruptie binnen de politie wijd verspreid is en dat burgers niet kunnen rekenen op hulp en bescherming van hun eigen autoriteiten is dan ook niet dienstig. Geheel ten overvloede wijst de Raad er op dat uit het in het verzoekschrift geciteerde artikel bovendien blijkt dat de erin vermelde drugsbaron is opgesloten in de gevangenis, zodat hieruit in elk geval blijkt dat, niettegenstaande de verwevenheid van drugsbendes met de overheid en verregaande corruptie van het staatsapparaat, ook tegen belangrijke criminelen in de drugshandel in sommige gevallen wel degelijk wordt opgetreden.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in de Dominicaanse Republiek plaatsvindt, de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, gepleegd door individuele misdadigers of lokale bendes. Economische verrijking is hiervan het primaire doel. Het Commissariaat-generaal erkent dat er veel geweld van voornamelijk criminele aard is, doch benadrukt dat dit geweld geen uitstaans heeft met art. 48/4, § 2, c) Vw. Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Dominicaanse Republiek kadert evenwel niet in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. diefstal en losgeld). Het (crimineel) geweld in de Dominicaanse Republiek is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Dominicaanse Republiek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”*

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de bovenstaande analyse niet langer actueel of correct zouden zijn. Gelet op het voormelde besluit de Raad dat niet blijkt dat voor verzoeker actueel een reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET